

РЕШЕНИЕ

№ 35028

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6757** по описа за **2025** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по повод на касационна жалба, подадена от "Транс Радиал 2000" ЕООД, срещу Решение № 1729/ 10. 05. 2025 г., постановено по НАХД № 16623/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 134 състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление № 29-2400080/ 27. 09. 2024 г., издадено от директора на Главна дирекция "Инспектиране на труда" – С., с което на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1 500 лв. на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно, като постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и противоречие със закона. Иска се отмяна на обжалваното решение, като се отмени и наказателното постановление.

В касационното производство „Транс Радиал 2000“ ЕООД се представлява от юрк. М., който поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът - директорът на Главна дирекция "Инспектиране на труда" – С. се представлява от юрк. Н., който оспорва основателността на касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Административен съд – София град, III касационен състав, като взе предвид изложените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 от АПК срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

В периода от 24. 06. 2024 г. до 04. 07. 2024 г. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на дружеството – жалбоподател. По време на извършената проверка резултатите от която били обективирани в протокол № ПР 2424190/04. 07. 2024 г., били констатирани нарушения, като на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ на дружеството били дадени задължителни предписания, с конкретно определени срокове, измежду които и посоченото в т. 5, че в качеството си на работодател „Транс Радиал 2000“ ЕООД в срок до 18. 07. 2024 г. да изплати допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит за месец 05. 2024 г. на Б. Б. Б. в размер на 45. 02 лв., съгласно чл. 12, ал. 1 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата.

П. било връчено на упълномощен представител на дружеството на 04. 07. 2024 г. Същото не било обжалвано в законово определения срок и влязло в законна сила.

На 02. 07. 2024 г. управителя на дружеството издал заповед към заплата на Б. Б. Б. за месец 06. 2024 г. да се начисли сумата от 45. 02 лв. клас за прослужено време.

На 01. 08. 2024 г. на управителя на дружеството по електронен път била изпратена призовка на основание чл. 45, ал. 1 от АПК за явяване на 05. 08. 2024 г. в ИАГИТ, където следва да представи документи, доказващи изпълнение на дадените задължителни предписания. На 05. 08. 2024 г. в 13: 45 часа чрез easурау било наредено плащане на сумата от 18, 14 лева работна заплата за месец юни 2024 г. на Б. Б. Б..

В периода от 01. 08. 2024 г. до 12. 08. 2024 г. в ИАГИТ била извършена последваща проверка по изпълнението на така дадените задължителни предписания в хода на която било констатирано, че даденото задължително предписание под № 5 в протокол № 2424190/04. 07. 2024 г. не е изпълнено в указания срок. Резултатите от последващата проверка били обективирани в протокол № ПР 2429391/12. 08. 2024 г., който бил връчен на упълномощен представител на същата дата.

На база на направените в хода на проверката констатации инспектор при ГД „Инспектиране на труда“ приел, че дружеството е извършило нарушение на разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ, за което бил съставен АУАН №[ЕИК]/12. 08. 2024 г., като била посочена дата на извършване на нарушението –19. 07. 2024 г.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено и Наказателно постановление № 29-2400080/ 27. 09. 2024 г. от директора на Главна дирекция "Инспектиране на труда", с което на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 1 500 лв. на основание чл. 416 ал.5 вр. чл. 415, ал. 1 от КТ.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Направил е извод, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на санкционираното лице.

Обжалваното решение е правилно.

Районният съд е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено

твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Касационният състав споделя изводите на СРС за липса на допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. АУАН отговаря на императивните изисквания за съдържание, заложили в чл. 42 от ЗАНН. В НП се съдържа подробно описание на нарушението; обстоятелствата, при които същото е извършено и установено; нарушената разпоредба на закона; нарушителя; доказателствата, въз основа на които нарушенията са установени. Посочено са мястото и датата на извършване на нарушението.

В чл. 415, ал. 1 от КТ е установено задължение за изпълнение на дадените от контролните органи задължителни предписания по спазване на трудовото законодателство от работодателите, като при неизпълнение е предвидена имуществена санкция в размер от 1 500 лв. до 10 000 лв. В производството пред СРС безспорно е установено, че на санкционираното дружество е дадено задължително предписание, което не е отменено по съответния ред, поради което е било задължително за изпълнение.

Районният съд е обсъдил всяко от възраженията подробно и пълно, като доводите на съда напълно се споделят от настоящия състав. Определената имуществена санкция в законоустановения минимум, поради което не следва да бъде намалена.

Касационният състав приема, че не са налице основания за определяне на извършеното нарушение като маловажно по чл. 415в, ал. 1 от КТ, предвид факта, че предписанието не е изпълнено в указания срок, а със закъснение повече от почти 2 седмици и то след изрично изискани доказателства от страна на административнонаказващия орган, че дължимото възнаграждение е заплатено.

Настоящата касационна инстанция напълно споделя и останалите мотиви на районния съд, поради което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК изцяло препраща към тях.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, в полза на ГД „Инспектиране на труда“ – [населено място] следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева., на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в редакцията, приложима към датата на приключване на устните състезания.

Поради горните аргументи и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, III касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1729/ 10. 05. 2025 г., постановено по НАХД № 16623/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 134 състав.

ОСЪЖДА "Транс Радиал 2000" ЕООД да заплати на Главна дирекция "Инспектиране на труда" направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове:

